

عنوان مقاله:

مفهوم «معنا» در منطق معنای ژیل دلوز

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فلسفی، دوره 16، شماره 40 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

پریسا شکورزاده - دانشجوی دکتری فلسفه، دانشگاه بین المللی امام خمینی قزوین، قزوین، ایران

علی فتح طاهری - دانشیار گروه فلسفه، دانشگاه بین المللی امام خمینی قزوین، قزوین، ایران

عبدالرزاق حسامی فر - استاد گروه فلسفه، دانشگاه بین المللی امام خمینی قزوین، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

دلوز در نقد هستی شناسی ذات در کتاب منطق معنا به ارائه «هستی شناسی معنا»ی خود می پردازد که مفهوم «معنا» به عنوان نقطه مرکزی این هستی شناسی به منظور پیوند هستی و اندیشه در آن طرح می شود. وی با استفاده از منطق رواقی و مفاهیمی همچون لکتا، رخداد، اثر، بیان، و ... و همچنین با به کارگیری مفاهیم نسبت واگرایی و هم گرایی بین سری های تکینگی-رخدادهای لایب نیتس، جایگاه هست-منطقی «معنا» را اثبات می کند. بدین ترتیب، هدف از این مقاله بررسی مفهوم «معنا» در کتاب منطق معنای دلوز و ارائه تبیینی از هستی شناسی /منطق معنای اوست. بدین منظور، پس از نظری اجمالی بر بستری که نظریه معنا در آن طرح می شود و از این نظریات گسست می یابد، در جهت موضع یابی معنا در اندیشه دلوز پیش می رویم و با ترسیم پیوندهای معنا با مفاهیم و ایده های دیگر می کوشیم به فهم هستی شناسی /منطق معنا نزدیک تر شویم و موضع دوجبهی معنا را روشن سازیم. بر این باوریم که این گام ها در نهایت می تواند نسبت زبان و هستی را در فلسفه دلوز آشکارتر کند.

کلمات کلیدی:

دلوز، رخداد، زبان، منطق معنا، معنا، هستی شناسی معنا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1585256>

